

Skarga wniesiona w dniu 27 czerwca 2018 r. – Riesco García / Parlament**(Sprawa T-391/18)**

(2018/C 352/42)

*Język postępowania: hiszpański***Strony***Strona skarżąca:* Juan Carlos Riesco García (Rota, Espagne) (przedstawiciel: adwokat M. Tey Ariza)*Strona pozwana:* Parlament Europejski**Żądania**

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- w drodze niniejszej skargi i na mocy kompetencji Sądu skarżący domaga się stwierdzenia bezczynności w odniesieniu do odpowiedzi Komisji Petycji Parlamentu Europejskiego otrzymaną w dniu 31 maja 2017 r., a dotyczącą petycji nr 0741/2015 w sprawie dyskryminacji między urzędnikami a członkami personelu tymczasowego służby publicznej (interinos) w zakresie warunków odchodzenia na emeryturę pracowników centralnej służby cywilnej w Hiszpanii;
- mając wzgląd na wskazane przepisy (dyrektywa Rady 99/70/WE z dnia 28 czerwca 1999 r. dotycząca Porozumienia ramowego w sprawie pracy na czas określony, zawartego UNICE, CEEP oraz ETUC), uznanie niniejszej skargi za dopuszczalną i wypowiedzenie się w przedmiocie postawionego pytania oraz na tej podstawie nakazanie Hiszpanii uznania i ustanowienia natychmiastowego skutku dla prawa wszystkich osób zatrudnionych w centralnej służbie cywilnej państwa do korzystania z tych samych warunków przechodzenia na wcześniejszą emeryturę.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca sygnalizuje, że co się tyczy dobrowolnego przechodzenia na emeryturę, omawiane tu przepisy hiszpańskie umożliwiają stałym pracownikom (urzędnikom) objętym systemem zabezpieczenia społecznego zmianę tego systemu z uwagi na to, że ich zatrudnienie ma charakter stały, natomiast pracownicy tymczasowi (interinos) nie mają takiej możliwości, ponieważ ich zatrudnienie nie ma charakteru stałego.

Strona skarżąca uważa za wprowadzającą w błąd i niezrozumiałą bezpodstawną odpowiedź Komisji Petycji Parlamentu Europejskiego na petycję (nr 0741/2015). Organ ten, który uznał powyższą petycję za dopuszczalną i stwierdził w dniu 3 sierpnia 2016 r., że przepisy hiszpańskie należy dostosować do wymogów dyrektywy 1999/70, tak jak tego zażądano (ustanawiając takie same warunki przechodzenia na emeryturę), a nawet rozważał wszczęcie postępowania w sprawie uchybienia zobowiązaniom państwa członkowskiego, ostatecznie wycofał się ze wszystkiego, tłumacząc się, że wyjaśnieniu podlegały „kwestie faktyczne”.

Jeszcze bardziej niezrozumiałe jest to, że wobec powzięcia wątpliwości co do tych kwestii, Komisja nie zwróciła się do instytucji posiadającej kompetencje do podjęcia decyzji, czy w takim wypadku dostosowanie prawa krajowego do wymogów dyrektywy 1999/70 było konieczne, czyli do Trybunału, tylko zamiast tego zaproponowała zwrócenie się z tym pytaniem do sądów krajowych, które są jeszcze mniej kompetentne tudzież w ogóle nie mają właściwości w zakresie orzekania o konieczności dostosowania prawa krajowego, tak aby było zgodne z prawem Unii.

Skarga wniesiona w dniu 29 czerwca 2018 r. – ITSA / Komisja**(Sprawa T-396/18)**

(2018/C 352/43)

*Język postępowania: francuski***Strony***Strona skarżąca:* ITSA International Tax Stamp Association Ltd (ITSA) (Sunbury-on-Thames, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciel: adwokat F. Scanvic)*Strona pozwana:* Komisja Europejska